

Frances Adams Moore

Gruppeliv

*- en realitet i
den nye tidsalder*

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Gruppeliv

- en realitet i den nye tidsalder

Frances Adams Moore

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Gruppeliv

- en realitet i den nye tidsalder

Af Frances Adams Moore

(Oversættelse THora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Hvad menes der med gruppeliv?

Der tales ofte meget overfladisk om grupper og gruppeliv. Skyldes det mon, at der er en slags selvfølgelighed i det at være en gruppe, ganske enkelt fordi der ikke eksisterer et liv, der er adskilt fra gruppelivet?

Alle tilhører den samme livsbølge, som kaldes menneskeheden – en fællesbetegnelse, der er brugt i fortiden som udtryk for mænd, kvinder og børn fra menneskearten – en bølge af liv, der kommer som en enhed fra det umådelige ukendte – i hvert fald for mennesket på nuværende tidspunkt – *fra kilden til alt liv*. Alle tilhører en racegruppe – indianere, kinesere, kaukasiere etc. Alle tilhører nationale grupper. Nogle er franskmænd andre er russere, japaner, afrikanere, amerikanere etc. I nogle tilfælde tilhører et menneske både en race og en national familie på samme tid – født i en fransk familie i Amerika for eksempel.

Mennesker er medlemmer af skolegrupper – studerende ved Cornell eller Vassar, Yale, Wellesley, U.S.C., Ventura High, Nordhoff eller hvad skolen i lige præcis lokalområdet hedder. Man hører til klubber og loger – Altrusta, Rotary, frimureriet, Stjernen i Øst eller P.T.A. Man hører til familier ... etc. Der er reelt intet nyt i begrebet *gruppens liv*. Alle er nedsænket i gruppelivet som en fisk i vandet. Det er menneskets naturlige miljø.

Gruppeliv i den nye tidsalder

Glem ordet "broderskab" som er et ord, der er i miskredit for tiden, fordi det anses for kønsdiskriminerende. Tænk i stedet "fællesskab" – de engageredes og omsorgsfuldes fællesskab – *ansvarlighedens* fællesskab. Tænk på konstellationer, samfund og hierarkier. Menneskeheden selv siges at være Fisketegnets hierarki, og det er årsagen til at menneskeheden skæbne er at fuldføre Verdenslærerens opgave. Tænk engang over konsekvenserne! Menneskeheden skal frelse sig selv! Menneskeheden skal redde sig selv – skal vælge at manifestere sig selv som en helhed, som en gruppe, før den kan redde verden, uanset hvad der menes med disse ord.

Menneskeheden er gradvis ved at blive opmærksom på, at enhver enhed i det planetariske liv er en celle i den planetariske Logos' legeme, og at den bebor et rumskib ved navn Jorden. Hvad er menneskeheden destination i den såkaldte nye tidsalder?

For passagererne i rumskibet Jorden er rigerne bag horisonten ukendte territorier, men man kan muligvis få et glimt af, hvad der befinder sig mellem fartøjet Jorden og horisonten. Og man kan i sandhed opfange nogle glimt af det nye og ukendte og de uprøvede energier, som nu strømmer ind i bevidstheden og livet, og som forsøger at væve de enheder og de mange aspekter af gruppelivet sammen til en endnu større enhed.

Inden helhed kan blive en realitet for samtlige enheder, må den blive en realitet for livet i de individuelle enheder. *"Lav om på dig selv, og du vil lave om på verden,"* som Barbara Shepherd elsker at sige. *"Vi er, hvor vi er på grund af vores bevidsthedstrin,"* sagde Neville. På grund af klar erkendelse.

Gruppens nøgleord er ikke præstationer eller resultater. Den ægte gruppe er et samfund af sjæle gennemsyret af ønsket om at tjene – spontant inspireret af en kærlighedsimpuls – oplyst af enhedens rene lys – forenet i hengivenhed – og samlet til en gruppe af tjenende sind, som stimuleres af Èt Liv.

Gruppen som en levende enhed

En gruppe er en levende, arbejdende enhed, som har form, personlighed, sjæl samt formål og mål. Den er summen af kvaliteten, bevidstheden og forståelsen hos de livsenheder, den består af. Gruppens grundide og indre modstykke, vil – hvis gruppen er sensitiv – inspirere gruppen til at fuldføre manifestationen af formålet og tjenestearbejdet i den ydre verden og i formlivet. I det omfang gruppens enheder kan modtage indtryk fra det indre forbillede, vil gruppens sande udtryk tone frem. Efterhånden som de enkelte gruppemedlemmer forenes og begynder at fungere som en enhed, skabes der et magnetisk energifelt, som kan modtage inspiration fra Det Store Hvide Broderskab, som styrer verdens skæbne. Det overordnede mål er at *forene de enkelte gruppemedlemmer og integrere deres forskellige stråler og temperamenter til en arbejdende enhed.*

Gruppelivets fleksible mål

Gruppelivets fleksible mål skulle vise sig på dette stadie, hvor der er opnået enhed og gruppebevidsthed, men uden bekymring for målets ultimative udformning, idet der alene fokuseres på helheden i væksten af forening for hvert trin. Således vil gruppelivet strømme og bevæge gruppeenheten hen imod endnu større måder til at komme til udtryk og nytte. Efterhånden som gruppen lærer at holde af og stole på hinanden og giver hinanden frihed til at arbejde med gruppeplanen, vil gruppens sammenhold vokse. Gruppen holdes sammen af en indre tankestruktur, men fokus for den ydre gruppe er gruppens æterlegeme.

Meditation er aktivt arbejde

Arbejdet skal udføres på tankens plan. Aktive verdenstjenere kan have tendens til at glemme, at *meditation er en specifik form for aktivt arbejde og tjenestearbejde*. De kan være tilbøjelige til at tro, at der kun er tale om en aktiv indsats, når der er noget håndgribeligt at vise til andre. Sådan er det ikke, siger den tibetanske mester Djwhal Khul. Meditation er ikke en abstrakt aktivitet, men en *aktiv handling*.

Efterhånden som gruppen forenes og begynder at kanalisere hjerte- og sjælsenergi, vil resultatet være en storslået transmutationsproces i overensstemmelse med energierne fra gruppen og de individuelle personligheder. Det viser sig herefter i udstråling. *Udstråling er transmutation i processen, der fører til fuldkommengørelse*. Transmutation er frigørelse af den indre essens i den forstand, at den søger et nyt center og en ny orientering. Udstråling er resultatet af, at livets indre positive kerne når til et så højt stadie af vibration, at det ryster de negative punkter, der udgør indflydelsessfæren, og tillader, at en mere potent kerne dannes på et højere eller dybere niveau – eller som et nyt energicenter så at sige. Udstrålingen er på denne måde den ydre effekt, der skabes af alle former i alle naturrigger, når deres indre aktivitet har nået et sådant stadie af vibratorisk frekvens, at formens afgrænsende vægge ikke længere udgør et fængsel, men tillader at den subjektive essens undslipper.

Det samme gælder gruppelivet. I takt med at strålekvaliteterne og livskvaliteten hos de enheder, der danner gruppen, forædles og blandes, i takt med at gruppens uselvskhed og sammensmeltning vokser, vil gruppelivets "ring-pass-not" (den subjektive mur, der omgiver gruppen) igen og igen blive rystet, og i tiltagende grad vil den subjektive essens blive frigjort til velsignelse, healing og transformerende kraft.

Den gyldne middelvej

Balance i gruppelivet er et af de vigtigste emner. De rigtige proportioner i anvendelse af energi – for at undgå at oversvømme området – er essentiel. Eksempelvis siges det, at *Den Nye Verdenstjenergruppe*, som alle grupper, der tjener Livets Kilde, er en del af, dannes af de enkeltindivider, som hverken er fuldstændigt positive eller fuldstændigt negative, og som derfor kan arbejde langs den centrale kraftlinje, hvor personlighedens tre lavere verdener og den højere triades højere verdener mødes og forenes. Den såkaldte "gyldne middelvej" kan dermed trygt følges.

Fisketidsalderens guru-discipel-relation er ikke længere aktuel. Hierarkiet søger ikke længere disciple, men snarere *elever* som hurtigt kan uddannes til at blive effektive og pålidelige *samarbejdspartnere* og hjælpere i forløsningsprocessen. Mestre ønsker at uddanne intelligente *verdenstjenere*.

Erfaringsalderen

Menneskeheden er ved at forlade "*autoritetsalderen*", og er på vej ind i "*erfaringsalderen*". Medlemmer af det almindelige gruppeliv lærer at respondere som en gruppe på åndelige, mentale og medmenneskelige ideer med mål og engagement, der kommer til udtryk gennem gruppens sjæl, og ikke gennem en enkelt person i gruppen. Gruppens medlemmer lærer – som gruppe – *at holde gruppensindet i lyset*. Så længe gruppens medlemmer er optaget af deres egne ideer, planer og problemer, vil gruppens sjæl og sind have meget begrænset indflydelse.

Den autoritet, som de enkelte gruppemedlemmer – der forsøger at fungere som gruppe – begynder at respondere på, er den samme autoritet som lærerne på de indre planer responderer på: "*Det indre lys*". Dette lys er anderledes, og det appellerer til enhver, og dog er det "*Ét Lys*". Erkendelse af det afslører nye love, ansvarsområder, opgaver og muligheder og forbindelser til andre. Gruppemedlemmerne responderer også på den autoritet, der ligger i "*Reglerne for den ene vej*". Gruppens medlemmer lærer at gå denne "smalle, barberbladskarpe vej" – med disciplin, diskretion og uden begær og uden at skade – i samklang med deres gruppefrænder.

De mennesker, der vælger at træde ind i gruppelivet, har valgt at sammensmelte deres egen individuelle holdning til livet, til sandheden og tjenestearbejdet med gruppens holdning. En skønne dag vil denne gruppes holdning blive erstattet af en organiseret holdning for den samlede menneskehed.

Man må erkende, at det er den forenede gruppetænkning, det forenede gruppeønske og den fælles gruppeskæbne, der er grundlag for gruppens udtryksmåde. Når man erfarer *enhed i formålet* og *en indre forbindelse til andre*, kontakter man de subjektive kilder til styrke og glæde, som udspringer fra den essentielle enhed.

Gruppens medlemmer kan måle deres vækst som *forenet gruppe* i forhold til udviklingen af deres erkendelse af gruppens indre liv og potentialer, og i forhold til deres tiltagende evne til at kontakte de indre inspirationskilder, visioner og åbenbaringer – både som enkeltperson og som gruppe.

Hvad mestrene holder øje med

Mestrene ser udelukkende efter det, der kan forøge gruppens indsats, berige gruppebevidstheden og intensivere gruppelivet. Eksempelvis fortæller den tibetanske mester, at hans opmærksomhed alene er rettet mod det, *der øger gruppelivets åndelige kraft*, eller som øger lyset eller dæmper dets udstråling.

Det er nu blevet muligt, tilføjer han, at finde de mennesker, der er frie i deres eget indre, og som hurtigt lærer at blive upersonlige og uselviske, som kan samarbejde i gruppelivet og dermed videreføre opgaven med at *påkalde de højere åndelige energier*, og som derfor kan forstærke indsatsen hos Det Store Hvide Broderskab eller mestrenes og de indviedes samfund.

Hvilken kvalitet ser mestrene efter? Noget af det, de ser efter, er evnen til ikke alene at opfylde pligter med kærlighed i familie, samfund og nation, men også efter *evnen til at tænke i et større perspektiv for selve menneskeheden*. Desuden ser de efter en gruppe af disciple, der kendetegnes af "*ren fornuft*". Den stammer fra intuitionen og ændrer gradvis motiverne, og den vil til sidst smelte sammen med åndens (monadens) viljesaspekt eller livsessensen.

Disciple i en gruppe må holde af hinanden med konstant styrke, *som en forudsætning for at frigøre det lys og den kraft*, der vil medføre, at gruppen bliver effektiv og værdifuld for verden. Der har til alle tider været enkeltstående lysbærere. Nu begynder *lysbærerne* at vise sig i grupper.

Grundlaget for mestrenes valg af gruppe er for det første *sensitivitet* over for vandbærertegnets indflydelser, og for det *andet villighed til at arbejde i en gruppe* uden personlige ambitioner eller ønsker om at være leder. Hvis der findes ambitioner, er disciplen automatisk (men midlertidigt) diskvalificeret til gruppearbejde, siger Djwhal Khul. Disciplen kan stadig gøre nytte, men det vil være underordnet arbejde, der er mere knyttet til den gamle tidsalder end den nye.

For det tredje – en *dedikation*, der ikke fortier noget, og som kan formidles på den rigtige måde. For det fjerde – *ikke at skade* – et ideal, som disciplen konstant stræber imod.

Mestrene forsøger at uddanne intelligente verdenstjenere, og de udvikles ved at stræbe efter selvindvielse, frihed i handling og efter at kunne skelne i valg af metode. Discipelgrupper er frie og uafhængige sjæle, som forener deres personlige interesser med tjenestearbejde, som søger *den indre forbindelse*, og som vil forme gruppen til et redskab til tjeneste for menneskeheden og Hierarkiet. Det siges, at der for tiden udføres et eksperiment med at vende gruppens fokus indad, og alligevel på samme tid øge dens kraft og effektivitet såvel som dens udstråling i verden.

Gruppens primære funktioner

En af gruppens primære funktioner esoterisk set er at *assimilere, dele, cirkulere* og derefter *udsende* energi. Den tibetanske mester bruger ordet "esoterisk" for at indikere alt det, der ikke vedrører det almindelige liv i formen eller menneskehedens gennemsnitlige bevidsthed i personlighedens tre lavere verdener. Energi og kraft udgør totalsummen af alt, som er. Kraft definerer den tibetanske mester som "*de energier, der er begrænsede og indespærret i en eller anden form*" – det kan være en krop, et eksistensplan, et organ eller et center. *Energi* definerer han som "*den strøm af styret energi, der påvirker de indespærrede kræfter fra en større eller mere inklusiv bevidsthed eller fra et mere subtilt plan.*"

Det siges, at i æoner har hjertecentrets energi og sjælens energi manglet en metode til at udtrykke sig på i personlighedens tre verdener. Fordi disse energier *alene* kan manifestere sig gennem gruppeaktivitet af en eller anden art, er *udviklingen af gruppelegemet*, som udtryksmiddel for den type energier, en af de vigtigste opgaver i gruppelivet.

Lige så vigtig en gruppeopgave er *opbygningen af gruppeantahkaranaen* – denne strøm af opstigende energi der er farvet af livskvaliteten og gruppedeltagernes stråleopbygning. Langs denne strøm kan både *opstrømmende* og *nedstrømmende* livskvalitet og strålekvaliteter passere *styret af viljen*, og "åndelige egenskaber" vil i stigende grad blive bemærket, og evnen til at trænge ind i Hierarkiets verden – verdens hjertecenter og til sidst ind i Shamballa – centret hvor Guds vilje er kendt – vil i stigende grad erkendes.

Menneskeheden er på vej ud af Fisketegnets tidsalder og på vej ind i Vandbærertegnets tidsalder, og den tibetanske mester har påpeget forskellen mellem de to. For det første forskellen mellem lederskab af én person og lederskab af en gruppe. For det andet forskellen mellem betydningen af en enkeltpersons respons på en ide og betydningen af en gruppes reaktion på én ide.

For det tredje forskellen mellem et solsystem med et stort centrum for lys og kraft og med mindre enheder, der cirkler omkring det – og en stjernekonstellation af sole, som bevæger sig samlet mod et fælles mål.

Enkeltindividets rolle i gruppen

Fire kvaliteter må karakterisere verdenstjeneren i gruppelivet, ifølge Djwhal Khul: *Sensitivitet, upersonlighed, psykiske evner og mental polarisering:*

Sensitivitet beskrives som evnen til at være levende, årvågen opsat på at skabe relationer, hurtig respons på nød, at være nærværende mentalt, følelsesmæssigt og fysisk samt hurtig udvikling af iagttagelsesevnen – årvågenhed over for sjælskontakt og sensitiv over for "stemmen" fra den indre lærer samt dyb opmærksomhed over for indtryk fra nye ideer og finheden i den intuitive respons.

Upersonlighed beskrives som evnen til på kraftfuld måde at forfølge sin egen åndelige integration og alligevel forblive upersonlig i forhold til andre mennesker.

Psykiske evner kan beskrives som intuitiv respons på ideer eller sensitivitet over for inspiration fra Hierarkiet, hurtig reaktion på indsigt, der stammer fra hjertet og korrekte observationer på sjælens plan, som medfører korrekt mental modtagelse, frihed fra illusion og blændværk samt til illumination af tænkningen.

Mental polarisering omfatter kontrol over astrallegemet. I tiltagende grad må det indre liv leves på mentalplanet, hvorfra livet ledes fra sjælens synsvinkel.

Gruppemedlemmerne opfordres til at *holde sammen* i gruppens liv, uanset hvilke kræfter der forsøger at adskille. Gruppemedlemmerne opfordres til at *holde af hinanden* uanset hvilke holdninger de har og på trods af karakter- og stråleforskelle.

Gruppebestræbelsen – gruppelivet – må dedikeres til gruppeformålet, til gruppeholdningen, til gruppelyset, til gruppetjeneste. Ingen enkeltperson er discipel i mesterens forståelse af ordet uden at være pionér. Gruppemedlemmerne opfordres til at grundlægge et gruppeliv, der er så stærkt, at intet kan aflede eller ødelægge det – en gruppekærlighed så varig, at intet kan ryste den – et tjenestearbejde så lydhør over for nød, at ingen personlig betænkelighed kan komme i vejen.

De mennesker, der bevidst har valgt at arbejde i gruppens liv, giver sig selv som medarbejder for den nye verdensorden, for et nyt naturrige – det femte naturrige – *sjælenes rige*. Det er en opgave, der er værd at gøre den mest oprigtige indsats for, den dybeste hengivenhed, den mest uselviske dedikation. Med Djwhal Khuls ord:

“Arbejd videre!”

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk